

ταμένας ὁδοὺς, καὶ τοὶ αἱ πλείσται αὐτῶν στεναὶ καὶ ῥυπαραί. Τινὲς τῶν οἰκοδομῶν ἐγένοντο κατὰ τὸ Ἑλληνικὸν ὕψος, καὶ πολλὰ τῶν μεγάρων ἔχουσιν ἐπιπλα Εὐρωπαϊκά. Ἐπιφανεστέρᾳ οἰκοδομῇ εἶναι ἡ τῆς Γιαμάμβαρας, ἥτοι τὸ Μουσουλεῖον τοῦ Ἀσοφά-Λούλου, θεωρουμένη παρὰ πάντων ὡς τὸ ἀριστούργημα τῆς Ἰνδικῆς. Ἀναμέσον τῆς πόλεως καὶ τοῦ παραμεληθέντος ἀγροτικοῦ μεγάρου Κωνσταντίας, κεῖται ὁ Παράδεισος Διλοῦσα περιέχον μέγα θηριοτροφεῖον, καὶ εἰς τριῶν μιλίων ἀπόστασιν τὸ Βαὼν, ἀνάκτορον Ἑλληνικῆς ἀρχιτεκτονικῆς.

Θεμελιωτῆς τῆς Οὐδικῆς δυναστείας ὑπῆρξεν ἔμπορος τις ἐκ Κυρασσάνης, ὅστις λαβὼν στρατιωτικὴν ἀρχήν, κατῴρθησε μετ' οὐ πολλὴν νὰ ἀναγορευθῇ ἀρχὸν τῆς χώρας ἀπάσης, διαπρέψας τὰ μέγιστα κατὰ τὴν κυβέρνησιν τοῦ τόπου μέχρι τοῦ 1739, ἔτος κατ' ὃ ἐτελεύτησεν. Ὁ διαδεχθεὶς αὐτὸν υἱὸς τοῦ κατὰ τὸ 1747, ἐπροβιβάσθη κατόπιν εἰς τὸ ἀξίωμα ὑπουργοῦ τοῦ Μεγάλου Μαχῶλ. Ἐν ἔτει 1766 ὅτε ὁ αὐτοκράτωρ καὶ ὁ ὑπουργὸς αὐτοῦ ἐπροσπάθησαν εἰς μάτην νὰ καταβάλωσι τοὺς ἐχθροὺς αὐτῶν Μαχράτας καὶ Ῥοχίλλας, ἀπεφάσισαν νὰ ζητήσωσιν τὴν βοήθειαν τῶν Ἀγγλῶν, μετ' ὧν ὑπέγραψαν συνθήκην, ἐγγυωμένην τὴν ἐπικουρίαν τοῦ στρατοῦ τῶν, ἐπὶ τῷ ὅρῳ χρηματικῆς ἀποζημιώσεως. Κατὰ τὸ 1801 ὁ αὐτοκράτωρ τῆς Οὐδῆς μὴ δυνήθεις ἐκπληρῶσαι ὁρὸς τῆς συνθήκης ἐβιάσθη νὰ παραχωρήσῃ εἰς τοὺς βοηθήσαντας αὐτὸν Ἀγγλοὺς τὸ ἥμισυ τῶν ἐπικρατειῶν του, δηλονότι τὴν Ἀλλαχαδὰδην, Ῥοχίλου-δην καὶ μέγα μέρος τῆς Δουάβ, ἐπὶ τῇ ὑποσχέσει τῆς Οὐδῆς ὑπεσχέθη περιπλεον νὰ ὀδηγῇται κατὰ τὴν διοίκησιν τῆς ἐπαρχίας αὐτοῦ ὑπὸ τῶν Ἀγγλῶν· ἀλλὰ κατὰ τὸ 1818 ἀπεποιήθη πᾶσαν ἄλλην κυριαρχίαν εἰμὴ μόνην τὴν τῆς Ἀγγλίας καὶ ἀνηγορεύθη αὐτοκράτωρ· ἡ δυναστεία ὅμως αὕτη ὀλίγον διήρκεσε, διότι τὸ 1855 ὁ Ἀόρδος Δαλουζὴ προσηρτήσατο τὴν ἐπικράτειαν αὐτοῦ ταῖς Βρεττανικαῖς τῆς ἐταιρίας τῶν Ἀνατολικῶν Ἰνδιῶν. Ἡ πρᾶξις αὕτη ἀναμφιβόλως ἐπεβάρυνε καὶ ἐξῆψε τὸ πρὸ πολλοῦ ἐνεδρεῦον πνεῦμα τῆς ἀνταρσίας μεταξὺ τῶν πλείστων Σεπουῶν ἢ Ἰθαγενῶν στρατιωτῶν, καὶ ἰδίως τὰ Βεγγαλικά τάγματα, ἅτινα στρατολογήθεντα ἐν Οὐδῇ εἶχον, φυσικῶ τῷ λόγῳ, πλείστα συμπαιθείας μετὰ τοῦ ἀποβληθέντος βασιλέως.

ΤΟ ἌΛΛΑΣ

Λέγοντες περὶ τροφῆς σχετίζομεν πᾶν ὅ,τι τρώγομεν μετὰ τοῦ ζωικοῦ, ἢ φυτικοῦ βασιλείου καὶ θεωροῦμεν τὴν ὀρυκτὴν τροφήν ὡς ἀκατάλληλον πρὸς συντήρησιν τοῦ ζωικοῦ ὀργανισμοῦ. Γενικῶς λαλοῦντες, τοῦτο εἶναι ὁρθὸν ὡς καὶ ἡ κοινὴ ἰδέα ἡ θεωροῦντα τὰ χόρτα ὡς τρεφόμενα ἐκ μεταλλικῶν οὐσιῶν, οὕτω δὲ καθιστώμενα κατάλληλα πρὸς συντήρησιν τῶν ζώων. Ἀλλὰ τὰ ζῶα τρέφονται ἀμέσως ἐξ ὀλίγων ὀρυκτῶν

οὐσιῶν. Οὕτως εἰσὶ κατ' ἐξοχὴν τὸ ἄλλας καὶ διαλύσεις σιδήρου, πυρίτου, ποτάσης, ἀλκάλειος καὶ μαγνησίας. Μεταξὺ τούτων τὸ ἄλλας εἶναι τὸ μόνον ὀρυκτὸν, τὸ ὁποῖον τὰ ζῶα καταναλίσκουσιν ἐν τῇ ἀκατασκευαστῇ αὐτοῦ καταστάσει. Ὅλος ὁ ἐν τῷ αἵματι σίδηρος, ἡ ἄσβεστος ἐν τοῖς ὀστοῖς, ὁ πυρίτις ἐν ταῖς θριξὶ καὶ τὸ θεῖον καὶ φωσφόρον ἐν τῇ σαρκὶ λαμβάνονται ἐν τῷ ζωικῷ ὀργανισμῷ ἐν καταστάσει διαλύσεως, ἐν τῇ μορφῇ δὲ ταύτῃ τὰ χόρτα λαμβάνουσιν ἐντὸς αὐτῶν τὰς ὀρυκτὰς οὐσίας δι' ὧν τρέφονται.

Ἡ χρῆσις τοῦ ἄλλας ὡς εἶδους τροφῆς ὑπῆρξε δυνάμεθα νὰ εἴπωμεν, παγκόσμιον ἀπὸ τῶν ἀρχαιοτάτων χρόνων. Ἀναφέρεται πολλάκις ἐν τῇ Ἀγίᾳ Γραφῇ ὅπως σημάνῃ διατήρησιν, σύνεσιν καὶ ἄλλας ἀγαθὰς ιδιότητας. Μεταξὺ διαφόρων ἀνατολικῶν λαῶν εἶναι τὸ προσφιλες ἐμβλημα τῆς φιλοξενίας. Ἐν τῇ κοινῇ καταστάσει τῶν ἀρχαίων ἀγγλῶν ἦτο σημειὸν τιμῆς καὶ σεβάσμου. Οἱ μᾶλλον ἀγαπώμενοι ξένοι ἐκάθηντο ἐπὶ τῆς γραμμῆς ἢ σειρᾶς τῶν ἀλάταποθικῶν, ἐνῶ οἱ ὑπῆρξαν καὶ ἀκόλουθοι κατὰ γενικὸν κανόνα ἐκάθηντο ἐν τῇ μεγάλῃ αἰθούσῃ τῇ ὑπὸ τὰς ἀποθήκας. Ἡ ἐπιρροή αὐτοῦ παρὰ τοῖς Ἀραβὶ λέγεται ὅτι εἶναι τοιαύτη ὥστε νὰ ἐμποδίσῃ τὴν κλοπὴν καὶ ἄλλα ἐγκλήματα. Ὅταν δοκιμάσῃ τις ἐξ αὐτοῦ ἐντὸς οἰκίας ἢ σκηνῆς Ἀραβὸς εἶναι οὗτος ἀσφαλὴς κατ' ἐπιθέσεως παρὰ τοῦ προσώπου τὸ ὁποῖον ἐγέυσατο αὐτοῦ.

Ἡ γενικὴ ὄρεξις διὰ τὸ ἄλλας ἀναμφιβόλως προέρχεται ἐκ τῶν ἀποτελεσμάτων αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ ζωικοῦ ὀργανισμοῦ. Θερμαίνει, ξηραίνει, καθαίρει, καταστρέφει τὰ περιττὰ ἐν τῷ ὀργανισμῷ, βοηθεῖ τὴν πέψιν, καὶ ἀποκρούει τὰ δηλητήρια καὶ τὴν γενικὴν τάσιν πρὸς μαρασμὸν καὶ σῆψιν. Ἡ ἐνέργεια αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ αἵματος εἶναι ἀξιοσημείωτος ὡς διαλυτικῆς, ἐξ οὗ τὸ ζωτικὸν ἐκεῖνο ῥευστὸν καθίσταται διαλυτὸν χωρὶς νὰ ἐξασθενῇται. Ἡ ἐνέργεια αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ δέρματος εἶναι οὐχ ἥττον εὐεργετικὴ, ὡς τοῦτο δεικνύει ἡ χρῆσις τοῦ ἄλμυροῦ ὑδάτος. Εἰσπνεόμενον διὰ τῶν πνευμόνων, τὰ ἀποτελέσματα αὐτοῦ καταδήλως δεικνύονται ἐπὶ τῶν ἐν μεσογίοις πόλεσι κατοικούντων οἰκτινῶν ἐν ἐποχῇ κατ' ἣν τὸ ταξειδεῦσιν κατέστη τόσον εὐθὺν μεταβαίνουσιν εἰς παραλίους τόπους. Πολλοὶ εἰς τὸ χεῖλος τοῦ τάφου φθάντες ἀπομάχοι ἐν τοῖς νοσοκομείοις τοῦ Λονδίνου ἀπέκτησαν τὴν ὑγείαν αὐτῶν καὶ κατέστησαν πάλιν χρήσιμοι ἐκ τῶν ὑγείων ῥευμάτων θαλασσίου ἀέρος ἅτινα ἀερίζουσι τὰ ἄστυλα διὰ τοὺς ἀπομάχους ἐν Λονδίῳ. Ἡ ὄρεξις δι' ἄλλας εἶναι τοσοῦτον γενικὴ ὥστε ἡ ἀχρηστία αὐτοῦ συνήθως ἐπακολουθεῖται ὑπὸ πυρετῶν, ἀναιμίας καὶ ἀναπτύξεως ζωικῶν παρασίτων. Παρὰ τοῖς Ρώσοις, Πέρσαις καὶ Ὀλλανδοῖς οἱ ἐγκληματῆται τιμωροῦνται διὰ τῆς στερήσεως τοῦ ἄλλας ἐν τῇ τροφῇ αὐτῶν. Τὰ εὐεργετικὰ αὐτοῦ ἀποτελέσματα ἐπὶ τοῦ ἀνθρώπινου συστήματος ἀναμφιβόλως προξενοῦν τὴν ὄρεξιν καὶ διὰ τῆς πρὸς χρῆσιν αὐτοῦ. Ἡ εὐεργετικὴ αὕτη διευθετήσις τῆς θείας προνοίας διδάσκει τὸν ἄνθρωπον ὡς

καὶ τὰ κατώτερα ζῶα τί εἶναι ἀγαθὸν δι' αὐτά. Ἄνευ τοῦ ἁλατος τὰ πλείστα ἐξ ὧν τρώγομεν θά ἦσαν ἄνοστα. Πολλὰ ζῶα δεικνύουσι τὴν διάθεσιν αὐτῶν δι' ἅλας ἀποποιούμενα νὰ λάβωσι τροφὴν μὴ περιέχουσαν αὐτό. Οἱ ἵπποι λήγουσι μετὰ προφανοῦς ὀρέξεως τεμάχιον ἁλατος τὸ ὁποῖον τίθεται εἰς τι μέρος τῆς φάτνης αὐτῶν. Τὰ πρόβατα καὶ αἱ αἶγες δεικνύουσιν ὁμοίαν ἀγάπην διὰ τὴν οὐσίαν ταύτην.

Ὅσον ἀφορᾷ τὸ ἀνθρώπινον γένος ἡ κατανάλωσις τοῦ ἁλατος παρὰ τῶν ἐν Εὐρώπῃ εἶναι κατὰ μέσον ὅρον δώδεκα ἕως εἴκοσι λίτραι δι' ἕκαστον ἄτομον· οἱ Ἀγγλοὶ φαίνονται οἱ μεγαλύτεροι καταναλωταί· εἰσὶν ὁμῶς κατώτεροι ὡς πρὸς τὴν διάθεσιν ταύτην τῶν λαῶν τῆς Ἰνδικῆς, Σινικῆς καὶ ἰδίᾳ τῆς Ἀβυσσινίας, ἐν ἧ βόλος ἁλατος φέρεται καὶ προτείνεται εἰς φίλον ἢ γνῶριμον ὡς ἡ ταμβακοθήκη παρὰ τῶν γερόντων. Ἡ γενικὴ ἀγάπη διὰ τὸ ἅλας παρεκίνησε διαφόρους κυβερνήσεις νὰ ἐπιβάλλωσι φόρον ἐπ' αὐτοῦ. Ἐν Ἀγγλίᾳ περιελήφθη ἐν τῷ ἀναριθμητῷ καταλόγῳ τῶν εἰδῶν τῆς εὐκαρείας τὰ ὁποῖα ἐφορολογήθησαν ὅπως βοηθήσωσι τὴν πληρωμὴν τῶν βαρεῶν δαπανῶν τοῦ μεγάλου μετὰ τῆς Γαλλίας πολέμου. Ὁ λαὸς ἐχάρη διὰ τὴν κατάργησιν τοῦ φόρου τούτου ὅσον καὶ διὰ τὴν λήξιν τοῦ καταστρεπτικοῦ πολέμου μετὰ τῆς Γαλλίας. Ὁ φόρος οὗτος ἀποτελεῖ ἓνα τῶν κυριωτέρων κεφαλαίων τῆς ἐκ τῆς Ἰνδικῆς προσόδου τῆς Ἀγγλίας. Ἡ διὰ τὸ ἅλας ὀρεξίς δὲν δύναται νὰ προσέλθῃ εἰς κατάχρησιν, ὀλίγοι θὰ προήρχοντο εἰς ὑπερβολικὴν αὐτοῦ χρῆσιν, ὡς πολλοὶ παῖδες πράττουσιν εἰς εἶδη ἐν τῇ συνθέσει τῶν ὁποίων εἰσάγεται κατὰ πολὺ τὸ ἅλας. Εἶδη τινὰ τροφῆς καθίστανται ἄνοστα ὡς ἐκ τοῦ ὑπερβολικοῦ ποσοῦ τοῦ ἁλατος ἐν αὐτοῖς· τὸ κακὸν τοῦτο δύναται νὰ μετριάσῃ ἐν πολλοῖς διὰ τῆς ἐν τῷ ὕδατι μοσχεύσεως. Ἀλατισμένος βούτυρος δύναται οὕτω νὰ λάβῃ τὴν γεῦσιν τοῦ νωποῦ, ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ὁ νωπὸς γίνεται νόστιμος διὰ μικρᾶς ποσότητος ἁλατος.

Τὸ ἅλας εἶναι λίαν διαδεδόμενον ὅσον καὶ ἡ δι' αὐτὸ ὀρεξίς· ἡ κυριωτέρα πηγὴ τῆς παραγωγῆς αὐτοῦ εἶναι ἡ θάλασσα, ἡ σῆψις ἀπομακρύνεται ἀπ' αὐτῆς διὰ τῆς παρουσίας τοῦ ἁλατος. Κατὰ μέσον ὅρον τὸ θαλάσσιον ὕδωρ περιέχει ὑπὲρ τὸ ἐν πεντηκοστῷ τοῦ βάρους αὐτοῦ εἰς ἅλας. Τὰ θερμὰ τοῦ ἰσημερινοῦ ὕδατα εἰσὶ πλέον ἀλατισμένα τῶν τῆς Πολικῆς χώρας, ἕνεκα τῆς μεγαλύτερας ἐξατμίσεως ἥτις γίνεται ἐν τῷ ἰσημερινῷ. Ἡ διαφορὰ ἐπίσης αὐξάνει διὰ τῆς προσλήψεως γλυκέως ὕδατος ἐν τοῖς Πόλοις ἐκ τῆς διαλύσεως τῆς χιόνος καὶ τοῦ πάγου. Ἐὰν τὰ ὕδατα τοῦ Ὠκεανοῦ ἐξητμίζοντο καθολοκληρίαν ἢ ἐξηραίνοντο, θὰ κατέλιπον στρώμα ἁλατος ὅπερ θὰ ἐκάλυπτε τὴν κοίτην τοῦ Ὠκεανοῦ εἰς ὕψος πολλῶν ἑκατοντάδων ποδῶν. Ἐὰν ὁ αὐτὸς ὄγκος στερεοῦ ἁλατος ἐτίθετο ἐπὶ τῆς γῆς θὰ ἐσχηματίζετο στρώμα τὸ ὁποῖον θὰ ἐκάλυπτε τὰς Ἠπείρους καὶ τὰς νήσους τῆς γῆς εἰς ὕψος 2000 ποδῶν ὑπεράνω τῆς ἐνεστώσης αὐτῶν ἐπιφανείας. Ἐν πολλοῖς τόποις τὸ ἅλας ἀπετέθη ἐκ τῆς γεωλογικῆς

ἐνεργείας τῆς ξηράνσεως ἀρχαίων θαλασσῶν. Αἱ καταβῆκαι αὐταὶ συνίστανται εἰς ὀρυχεῖα, βράχους, κοίτας καὶ πηγὰς. Τὸ μέγιστον γινώστων ὀρυχείον ἁλατος ἐκτείνεται ἐπὶ διαμερίσματος τινος τῆς Γαλλικῆς ὑπὲρ τὰ τετρακόσια μίλια, ἔχον πάχος ὑπὲρ τοὺς ἑκατὸν πόδας. Ἐν Ἀγγλίᾳ προμηθεύονται τὸ ἅλας ἐκ τῶν βορειοδυτικῶν διαμερισμάτων τοῦ Δρότβιτς καὶ Νάτβιτς, τῶν ὁποίων αἱ πηγαὶ τοῦ ἁλατος παρέχουσι τὸ πλείστον τοῦ κάλλιτέρου ἁλατος τῆς τραπέζης. Τὸ μᾶλλον χονδρὸν ἅλας ἀποτελεῖται ἐκ τῆς ἐξατμίσεως τοῦ θαλασσίου ὕδατος ἐντὸς ἀλικῶν αἵτινες ἀνήκουσιν εἰς τὴν ἰδιοκτησίαν τοῦ δημοσίου θησαυροῦ ἀπολαμβάνοντος ἱκανὴν ἐξ αὐτῶν πρόσδοτον.

ΠΩΣ ΠΑΡΑΤΕΙΝΕΤΑΙ Ο ΒΙΟΣ

Ἐπιφανὴς Ἀγγλὸς ἱατρός ἐδημοσίευσεν ἄρτι ἐν τῷ περιοδικῷ «Οἰκογενειακῇ Ἀποθήκῃ» τὰ ἐξῆς ἐπὶ τοῦ ζητήματος πῶς δύναται νὰ παραταθῇ ἐπὶ μακρότερον ὁ τοῦ ἀνθρώπου βίος.

«Χιλιάδες ἀνθρώπων, γράφει ὁ Ἀγγλὸς Ἀσκληπιάδης, καταστρέφουσι κατ' ἔτος τὸν ἑαυτῶν ὀργανισμόν, ποιοῦντες ὑπερβολικὴν χνῆσιν φαρμάκων. Εἶναι βέβαιοι, καίτοι ἡ ὁμολογία θὰ φανῇ παράδοξος προερχομένη παρ' ἱατροῦ, ὅτι λίαν ἐπικίνδυνον εἶναι νὰ καταφεύγῃ τις εἰς τὰ φαρμακεία ἐπὶ τῇ ἐλαχίστῃ ἀδιαθεσίᾳ. Τῶν τοιοτικῶν φαρμάκων δέον νὰ μὴ γένηται χρῆσις, ἄνευ τῆς συμβουλῆς ἱατροῦ. Τοιοτικὸν φάρμακον εἶναι ὀξύτερον διστόμου μαχαίρας, οὐτινος πρέπει νὰ ποιῶμεθα χρῆσιν λίαν περισκευμένως. Ὑπάρχουσι μεταλλικὰ ὕδατα τονίζοντα μὲν τὸν ὀργανισμόν, ἀλλὰ δυνάμενα νὰ παραγάγωσιν ὀλεθριώτατα ἀποτελέσματα. Ὅθεν δὲν πρέπει νὰ πίνωμεν μεγάλην αὐτῶν ποσότητα. Ἡ κανονικὴ ἀνάπαυσις εἶναι ἀναγκασιότατη. Καθ' ἐβδόμην ἡμέραν ἀνάγκη νὰ ἀναπαύωμεν τὸ τε σῶμα καὶ τὸ πνεῦμα.

Αἱ ἀθῶαι τέρψεις καὶ διασκεδάσεις συντελοῦσιν οὐχὶ μικρὸν εἰς τὴν μακροβιότητα. Διαρκὴς ἐργασία, ἄνευ διασκεδάσεως, ἀποστέλλει εἰς πρόωρον τάφον. Ἡ διασκεδάσις εἶναι εἰς τὸ πνεῦμα ὅ,τι ὁ ἥλιος εἰς τὸ σῶμα.

Ἐπιτραπήτω μοι δὲ νὰ προσθέσω ὀλίγας λέξεις περὶ τῆς ἐπιρροῆς τῆς θρησκείας ἐπὶ τῆς γαλήνης τοῦ πνεύματος. Οἱ ἀληθῶς πιστοὶ εἰσὶν οἱ ἥττον κινδυνεύοντες ἀσθελεῖν, αἱ περὶ ἀναρρώσεως ἐλπίδες αὐτῶν εἰσὶ μεζόνες, καθὼς καὶ αἱ περὶ μακροβιότητος αὐτῶν, τοῦτο δὲ διότι ἡ πίστις παρέχει τὴν δύναμιν τῷ πιστεύοντι νὰ ὑφίσταται ἡσύχως, ταπεινῶς καὶ μετ' ἐλπίδων ὅ,τι ἂν συμβαίῃ αὐτῷ.

Ο ΟΡΦΕΥΣ

Ὁ Ὀρφεὺς ἦν Ὀρᾶξ τὴν πατρίδα, τοσοῦτον δὲ ἐμπεῖρος περὶ τὴν μουσικὴν, ὥστε κατὰ τὴν μυθολογίαν καὶ ζῶα καὶ λίθοι ἠσθάνοντο τῶν ἀσμάτων αὐτοῦ. Ἀ-